

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)

z dne 28. junija 2005*

V zadevi T-386/04,

Eridania Sadam SpA, s sedežem v Bologni (Italija),

Italia Zuccheri SpA, s sedežem v Bologni,

Zuccherificio del Molise SpA, s sedežem v Termoliju (Italija),

CO.PRO. B – Cooperativa produttori bieticoli Soc. coop. rl, s sedežem v Minerbiu (Italija),

SFIR – Società fondiaria industriale romagnola SpA, s sedežem v Ceseni (Italija),

ki jih zastopajo G. Pittalis, I. Vigliotti, G. M. Roberti, P. Ziotti in A. Franchi, odvetniki, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeče stranke,

* Jezik postopka: italijanščina.

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata C. Cattabriga in L. Visaggio, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

ob intervenciji

Sveta Evropske unije, ki ga zastopa F. Ruggeri Laderchi, zastopnik,

intervenient,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti člena 1(d) Uredbe Komisije (ES) št. 1216/2004 z dne 30. junija 2004 o določitvi izpeljanih intervencijskih cen za beli sladkor za tržno leto 2004/2005 (UL L 232, str. 25),

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik, M. E. Martins Ribeiro in K. Jürimäe, sodnici,

sodni tajnik: H. Jung,

sprejema naslednji

Sklep

Pravni okvir

- ¹ V poglavjih 1 in 2 naslova I Uredbe Sveta (ES) št. 1260/2001 z dne 19. junija 2001 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 178, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba) sta bila vzpostavljena zlasti sistema cen in kvot za tržna leta od 2001/2002 do 2005/2006.

- 2 S sistemom kvot je določeno, da se za vsako državo članico odredi osnovna količina nacionalne proizvodnje sladkorja, ki se v vsaki posamezni državi članici razdeli med proizvodna podjetja v obliki kvote A in kvote B. Za te kvote velja jamstvo za prodajo in ustrezajo enoletnemu obdobju tržnega leta, ki se začne 1. julija prvo leto in se izteče 30. junija naslednje leto.
- 3 Sistem cen vključuje intervencijski sistem, katerega namen je zagotoviti cene in prodajo proizvodov ter stabilizirati trg za sladkor.
- 4 Cene belega sladkorja niso enake za celotno ozemlje Skupnosti. V členu 2(1) in (4) osnovne uredbe je namreč za proizvajalce sladkorja na območjih brez primanjkljaja določena „intervencijska cena“ 63,19 EUR za 100 kilogramov, medtem ko je za vsako območje s primanjkljajem predvideno, da Komisija vsako leto določi „izpeljano intervencijsko ceno“.
- 5 Tako določena razlika v ceni (t. i. „regionalizacija“) za območja s primanjkljajem pomeni, da sta z osnovno uredbo v okviru dodeljenih kvot hkrati določena višje plačilo za sladkor, proizveden na teh območjih, in višja cena za nakup surovin, potrebnih za proizvodnjo sladkorja.
- 6 Intervencijske cene za območja brez primanjkljaja in izpeljane intervencijske cene za območja s primanjkljajem se, kar zadeva nakup sladkorne pese, namreč za območja brez primanjkljaja ujemajo z minimalnimi cenami, za območja s primanjkljajem pa s povišanimi minimalnimi cenami. Slednje bremenijo proizvajalce sladkorja, ki jih morajo plačati proizvajalcem sladkorne pese.

- 7 V primerjavi z minimalnimi cenami za območja brez primanjkljaja se na podlagi člena 4(2) osnovne uredbe povečane minimalne cene dvakrat povečajo. Po eni strani se povečajo za znesek, ki je enak razliki med izpeljano intervencijsko ceno za zadevno območje in intervencijsko ceno. Po drugi strani pa se pri tako dobljenem znesku uporabi še koeficient 1,30.
- 8 Ker je bilo predvideno, da bo prišlo na proizvodnih območjih v Italiji v tržnem letu 2004/2005 do primanjkljaja pri oskrbi, je bila s členom 1(d) Uredbe Komisije (ES) št. 1216/2004 z dne 30. junija 2004 o določitvi izpeljanih intervencijskih cen za beli sladkor za tržno leto 2004/2005 (UL L 232, str. 25, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) za zadevno tržno leto za beli sladkor določena izpeljana intervencijska cena 655,30 EUR za tona za vsa območja Italije.

Postopek

- 9 Tožeče stranke so to tožbo vložile v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 27. septembra 2004.
- 10 S sklepom predsednika petega senata Sodišča prve stopnje z dne 8. decembra 2004 je bila Svetu dovoljena intervencija v podporo predlogom tožene stranke. Svet je intervencijsko vlogo predložil 11. februarja 2005.
- 11 Komisija je z ločeno vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložena 17. novembra 2004, uveljavljala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje. Tožeče stranke so 14. januarja 2005 predložile svoja stališča o tem ugovoru.

- 12 Associazione nazionale bieticoltori, Consorzio nazionale bieticoltori in Associazione bieticoltori italiani so 29. decembra 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje z ločenimi vlogami vložili predlog za intervencijo v podporo predlogom tožene stranke. Stranke temu predlogu niso nasprotovale.

Predlogi strank

- 13 Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:
- ugovor nedopustnosti Komisije zavrne ali ga združi z meritorno obravnavo zadeve;
 - člen 1(d) izpodbijane uredbe razglasi za ničnega;
 - podredno, na podlagi člena 241 ES razglasi, da je člen 2 osnovne uredbe nezakonit in da se ne uporablja, saj Komisiji onemogoča, da bi pri določanju izpeljane intervencijske cene upoštevala obstoj uvoza z ničelno stopnjo in brez kvot;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

14 Komisija v ugovoru nedopustnosti Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrže kot nedopustno;
- tožečim strankam naloži plačilo stroškov postopka;
- podredno, na podlagi drugega odstavka člena 114(4) Poslovnika Sodišča prve stopnje določi nov rok za obravnavanje zadeve.

15 Svet v intervencijski vlogi Sodišču prve stopnje predlaga, naj na podlagi člena 241 ES tožbo in ugovor nezakonnosti, na katera se sklicujejo tožeče stranke, razglasi za nedopustna.

Nedopustnost

16 V skladu s členom 114(1) Poslovnika lahko na zahtevo ene od strank Sodišče prve stopnje odloča o nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. Razen če Sodišče prve stopnje odloči drugače, je v skladu z odstavkom 3 istega člena nadaljevanje postopka o ugovoru nedopustnosti ustno. V obravnavanem primeru Sodišče prve stopnje meni, da ima na podlagi dokumentov, vloženih v spis, na voljo dovolj informacij, da ustni postopek ni potreben.

Trditve strank

- 17 Komisija trdi, da je treba tožbo zavreči kot nedopustno. Izpodbijana uredba naj bi bila namreč zakonodajni akt, ki naj tožečih strank ne bi posamično zadeval (sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 1999 v zadevi Eridania in drugi proti Svetu, T-168/95, Recueil, str. II-2245, ki je bila v pritožbenem postopku potrjena s sodbo Sodišča z dne 28. junija 2001 v zadevi Eridania in drugi proti Svetu, C-352/99 P, Recueil, str. I-5037).
- 18 Ta rešitev naj bi bila potrjena s sklepom Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v zadevi Eridania in drugi proti Komisiji (T-338/03, neobjavljen v ZOdl., točka 31).
- 19 Tudi v tem sklepu naj bi Sodišče prve stopnje natančno opredelilo, da domnevna škoda, ki naj bi jo utrpele tožeče stranke zaradi kombiniranega učinka zvišanja cene sladkorne pese v Italiji, do katerega je prišlo zaradi uporabe izpeljane intervencijske cene, in znižanja cene sladkorja v tej državi članici, do katerega je prišlo zaradi naraščajočega uvoza sladkorja s poreklom iz balkanskih držav, sama po sebi ne zadostuje za individualizacijo tožečih strank v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča in Sodišča prve stopnje na tem področju (točke od 34 do 36 sklepa).
- 20 Nazadnje naj bi Sodišče prve stopnje presodilo, naj nedopustnost tožbe za razglasitev ničnosti člena 1(c) Uredbe Komisije (ES) št. 1158/2003 z dne 30. junija 2003 o določitvi izpeljane intervencijske cene za beli sladkor za tržno leto 2003/2004 (UL L 162, str. 24) ne bi pomenila, da so bile tožeče stranke prikrajšane za učinkovito sodno varstvo. Tožeče stranke naj bi namreč imele možnost izpodbijati zakonitost Uredbe št. 1158/2003 pred pristojnimi nacionalnimi sodišči in naj bi to možnost tudi izkoristile v okviru sodnega postopka pred Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionalno upravno sodišče italijanske pokrajine Lacij) (točki 41 in 42 sklepa).

- 21 Komisija meni, da bi bilo treba v obravnavanem primeru priti do enakih sklepov, saj so pravni položaj ter narava in doseg izpodbijane uredbe popolnoma enaki pravnemu položaju ter naravi in dosegu Uredbe št. 1158/2003, ki jih je Sodišče prve stopnje analiziralo v sklepu z dne 8. julija 2004 Eridania in drugi proti Komisiji, navedenem v točki 18 zgoraj. Tožeče stranke se naj ne bi sklicevale na nobeno posebno lastnost ali okoliščino, ki bi se razlikovala od zgoraj navedene zadeve in bi z njo lahko utemeljile obstoj posamičnega interesa za zahtevo po razglasitvi ničnosti izpodbijane uredbe, Komisiji pa tudi ni jasno, kakšna lastnost ali okoliščina bi to lahko bila.
- 22 Svet utemeljitev Komisije podpira in prav tako predlaga, naj se ugotovi, da je tožba nedopustna. Pri tem še dodaja, da je sklicevanje tožečih strank na sklepne predloge generalnega pravobranilca Jacobsa v zvezi s sodbo Sodišča z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (C-50/00 P, Recueil, str. I-6677, I-6681) in na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 3. maja 2002 v zadevi Jégo-Quéré proti Komisiji (T-177/01, Recueil, str. II-2365) popolnoma brezpredmetno, saj se okoliščine iz teh zadev vsekakor zelo razlikujejo od obravnavanega primera.
- 23 Poleg tega Svet izpodbija tudi trditev tožečih strank, naj se mehanizem predhodnega odločanja, določen v Pogodbi ES, ne bi skladal z načelom učinkovitega sodnega varstva. Niti ustavna sodišča držav članic, ki poznajo podobne mehanizme predhodnega odločanja, niti Evropsko sodišče za človekove pravice naj namreč v pol stoletja ne bi ugotovila nobenega zmanjšanja učinkovitosti sodnega varstva, ki bi izhajalo iz postopkov predhodnega odločanja.
- 24 Kar zadeva člen III-365(4) Pogodbe o Ustavi za Evropo (UL 2004, C 310, str. 1), na katerega se sklicujejo tožeče stranke, Svet opozarja, da gre pri tem za utemeljitev *de lege ferenda*. Dejstvo, da bi bila s to določbo v prihodnje v nekaterih primerih črtana zahteva po posamičnem interesu, naj bi namreč dokazovalo, da v trenutno veljavnem pravu ta zahteva obstaja in da bi bilo, dokler je v veljavi trenutna pogodba, njeno neupoštevanje samovoljno.

- 25 Nazadnje Svet še meni, da je treba ugovor nezakonitosti glede člena 2 osnovne uredbe, na katerega se tožeče stranke sklicujejo podredno, zavrniti kot nedopustnega, saj tožba ne izpolnjuje pogojev iz člena 44(1)(c) Poslovnika Sodišča prve stopnje (sklep Sodišča z dne 6. januarja 2004 v zadevi Italija proti Komisiji, C-333/02, neobjavljen v Recueil, točka 12). Ker naj ne bi bilo dopustno, da tožeče stranke zahtevajo razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, tudi nikakor ne bi moglo biti dopustno, da se sklicujejo na nezakonitost osnovne uredbe, ki naj bi jih zadevala samo zaradi njihove objektivne lastnosti proizvajalcev sladkorja.
- 26 Tožeče stranke ne izpodbijajo dejstva, da je izpodbijana uredba splošni akt, in priznavajo ovire, ki jim glede na ustaljeno sodno prakso Sodišča in Sodišča prve stopnje glede razlage četrtega odstavka člena 230 ES preprečujejo, da bi jim bilo priznано procesno upravičenje za vložitev tožbe zoper take akte.
- 27 Vendar menijo, da je ta sodna praksa, ki je bila potrjena s sodbama Sodišča Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (navedena v točki 22 zgoraj) in z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Jégo-Quéré (C-263/02 P, Recueil, str. I-3425) ter sklepom z dne 8. julija 2004 Eridania in drugi proti Komisiji (naveden v točki 18 zgoraj), posebej omejevalna in lahko privede do dejanskega odrekanja sodnega varstva, če splošni akt, ki neposredno zadeva pravni položaj posameznikov, ne zahteva nobenega „nižjega“ izvedbenega ukrepa nacionalnih organov in ga lahko torej zainteresirana oseba izpodbija samo tako, da krši njegove določbe in se nato med nadaljnjim postopkom sklicuje na njegovo neveljavnost (zgoraj v točki 22 navedena sodba Jégo-Quéré proti Komisiji, točka 45, in sklepni predlogi generalnega pravobranilca Jacobsa v zadevi, v kateri je bila izrečena zgoraj v točki 22 navedena sodba Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 43).
- 28 Tožeče stranke dodajajo, da – z vidika načela učinkovitega sodnega varstva, določenega s členoma 6 in 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin z dne 4. novembra 1950, kakor je bila spremenjena, (EKČP), in potrjenega s sodbama Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (navedena

v točki 22 zgoraj) in Komisija proti Jégo-Quére (navedena v točki 27 zgoraj) ter členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je bila razglašena v Nici 7. decembra 2000 (UL C 364, str. 1) – za postopek predhodnega odločanja, določen v členu 234 ES, ni mogoče trditi, da posameznikom zagotavlja pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki bi jim omogočila izpodbijanje zakonitosti splošnih določb Skupnosti, ki neposredno zadevajo njihov pravni položaj.

29 Predlog za sprejetje predhodne odločbe naj namreč ne bi bil pravno sredstvo, ki bi bilo na voljo tožečim strankam, ampak instrument, katerega uresničevanje naj bi bilo v glavnem odvisno od presoje nacionalnega sodišča. Možnost za sprožitev postopka predhodnega odločanja pred Sodiščem naj bi bila torej naključna, njegovo izvajanje pa preveč zapleteno in ne brez težav in negotovosti. To presojo naj bi potrjevalo dejstvo, da Sodišču ni bil doslej v nacionalnem postopku pred Tribunale amministrativo regionale del Lazio predložen še noben predlog za sprejetje predhodne odločbe, v okviru katerega so stranke izpodbijale zakonitost določitve intervencijske cene za beli sladkor v Italiji za tržno leto 2003/2004, ki je bila predpisana z Uredbo št. 1158/2003.

30 Nazadnje tožeče stranke trdijo, da je namen prihodnje nadomestitve četrtega odstavka člena 230 ES s členom III-365(4) Pogodbe o Ustavi za Evropo, na podlagi katerega je vsem fizičnim ali pravnim osebam omogočena vložitev tožbe „zoper izvršilne akte, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne vsebujejo izvedbenih ukrepov“, prav zagotovitev učinkovitega sodnega varstva posameznikov, kar zadeva splošne akte, ki ne zahtevajo izvedbenih ukrepov. Dejansko naj bi imela ta nadomestitev v celoti deklarativni značaj, saj pravica do učinkovitega sodnega varstva pred pristojnim sodiščem, kot je bila že večkrat potrjena (glej točko 28 zgoraj), že spada med temeljna načela prava Skupnosti (sodba Sodišča z dne 15. maja 1986 v zadevi Johnston, 222/84, Recueil, str. 1651, točka 18).

Presoja Sodišča prve stopnje

- 31 Uvodoma je treba poudariti, da je izpodbijana uredba zakonodajni akt, česar stranke ne izpodbijajo. Člen 1(d) izpodbijane uredbe se namreč uporablja za objektivno opredeljene situacije in je v splošni obliki naslovljen na kategorije oseb, ki so določene splošno in abstraktno (v zvezi s tem glej zgoraj v točki 17 naveden sklep z dne 28. junija 2001 Eridania in drugi proti Svetu, točki 45 in 46; zgoraj v točki 17 navedeno sodbo Eridania in drugi proti Svetu, točka 39, in zgoraj v točki 18 naveden sklep z dne 8. julija 2004 Eridania in drugi proti Komisiji, točka 31).
- 32 Iz samega besedila četrtega odstavka člena 230 ES in ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da lahko fizična ali pravna oseba zahteva razglasitev ničnosti takega akta, ki ni odločba, naslovljena na zadevno osebo, samo če jo zadevni akt zadeva ne le neposredno, ampak tudi posamično (sodba Sodišča z dne 30. marca 2004 v zadevi Rothley in drugi proti Parlamentu, C-167/02 P, Recueil, str. I-3149, točka 25; v zvezi s tem glej tudi sodbo Sodišča z dne 17. januarja 1985 v zadevi Piraiki-Patraiki in drugi proti Komisiji, 11/82, Recueil, str. 207, točka 5).
- 33 Glede tega je treba poudariti, da lahko fizična ali pravna oseba v skladu z ustaljeno sodno prakso trdi, da jo zadevni akt posamično zadeva samo, če jo ta zadeva zaradi določenih lastnosti, značilnih posebej zanjo, ali dejanskega stanja, ki jo ločuje od katere koli druge osebe, in zato individualizira prav tako, kot bi naslovnika odločbe (zgoraj v točki 22 navedena sodba Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 36, in zgoraj v točki 27 navedena sodba Komisija proti Jégo-Quéré, točka 45, ter zgoraj v točki 18 naveden sklep z dne 8. julija 2004 Eridania in drugi proti Komisiji, točka 33).
- 34 V obravnavanem primeru se tožeče stranke v delu tožbe, v katerem je obravnavana dopustnost te tožbe, ne sklicujejo na nobeno posebno lastnost ali okoliščino, s katero

bi bilo mogoče utemeljiti obstoj posamičnega interesa, zaradi katerega bi se lahko zahtevala razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, in priznavajo, da se zavedajo ovir, ki jim glede na ustaljeno sodno prakso Sodišča in Sodišča prve stopnje preprečujejo, da bi jim bilo priznано procesno upravičenje, kar zadeva zahtevo po razglasitvi ničnosti zadevne uredbe. Iz besedila celotne tožbe je vendarle mogoče sklepati, da po mnenju tožečih strank izpodbijana uredba posebno vpliva na njihov pravni položaj in da se zaradi tega vpliva razlikujejo od vseh drugih gospodarskih subjektov, saj naj bi bile tožeče stranke, v nasprotju s katerim koli drugim gospodarskim subjektom v Skupnosti, ki deluje v tem sektorju, podvržene kombiniranemu učinku zvišanja cene sladkorne pese v Italiji, do katerega je prišlo zaradi uporabe izpeljane intervencijske cene, in znižanja cene sladkorja v tej državi, do katerega je prišlo zaradi naraščajočega uvoza sladkorja s poreklom iz balkanskih držav.

35 Glede tega je treba opozoriti, da ni mogoče šteti, da akt subjekte posamično zadeva samo zato, ker ta akt nekatere subjekte gospodarsko bolj prizadene kot njihove konkurente (sklepa Sodišča prve stopnje z dne 15. septembra 1999 v zadevi Van Parys in drugi proti Komisiji, T-11/99, Recueil, str. II-2653, točka 50, in z dne 8. julija 2004 Eridania in drugi proti Komisiji, naveden v točki 18 zgoraj, točka 35).

36 Iz tega sledi, da zatrjevana škoda, tudi če bi bila dokazana, sama po sebi tožečim strankam še ne more zagotoviti posamičnosti v skladu z ustaljeno sodno prakso, navedeno v točkah 32 in 33 zgoraj.

37 Vendar tožeče stranke trdijo, da je ta sodna praksa posebej omejevalna in da ne zagotavlja učinkovitega sodnega varstva v primeru uredbe, ki se uporablja neposredno brez intervencije nacionalnih organov.

38 Glede tega je treba poudariti, da mora biti posameznikom zagotovljeno učinkovito sodno varstvo pravic, ki zanje izhajajo iz pravnega reda Skupnosti, saj spada pravica

do takega varstva med splošna pravna načela, ki izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic. Ta pravica je določena tudi v členih 6 in 13 EKČP (glej zgoraj v točki 27 navedeno sodbo Komisija proti Jégo-Quéré, točka 29 in navedena sodna praksa).

39 Pogodba je po eni strani v členih 230 ES in 241 ES, po drugi strani pa v členu 234 ES vzpostavila celostni sistem pravnih sredstev in postopkov za zagotovitev nadzora nad zakonitostjo aktov institucij, njegovo uresničevanje pa je zaupano sodišču Skupnosti (v zvezi s tem glej sodbo Sodišča z dne 23. aprila 1986 v zadevi *Les Verts* proti Parlamentu, 294/83, Recueil, str. 1339, točka 23). V tem sistemu imajo fizične ali pravne osebe, ki zaradi pogojev dopustnosti iz četrtega odstavka člena 230 ES ne morejo neposredno izpodbijati splošnih aktov Skupnosti, možnost, glede na posamezni primer, da dokažejo neveljavnost takih aktov ali posredno, na podlagi člena 241 ES pred sodiščem Skupnosti, ali pred nacionalnimi sodišči, ki sicer niso pristojna, da sama odločajo o neveljavnosti zadevnih aktov (sodba Sodišča z dne 22. oktobra 1987 v zadevi *Foto-Frost*, 314/85, Recueil, str. 4199, točka 20), vendar morajo v takih primerih Sodišču glede tega predložiti vprašanje za predhodno odločanje (zgoraj v točki 22 navedena sodba *Unión de Pequeños Agricultores* proti Svetu, točka 40).

40 Torej so države članice dolžne predvideti celostni sistem pravnih sredstev in postopkov za zagotovitev spoštovanja pravice do učinkovitega sodnega varstva (zgoraj v točki 22 navedena sodba *Unión de Pequeños Agricultores* proti Svetu, točka 41).

41 V tem okviru morajo v skladu z načelom lojalnega sodelovanja, določenim v členu 10 ES, nacionalna sodišča razlagati in uporabljati, kolikor je to mogoče, notranja postopkovna pravila, ki urejajo pravna sredstva, tako da lahko fizične ali pravne osebe pred sodnimi organi izpodbijajo zakonitost vsake odločbe ali vsakega drugega nacionalnega ukrepa, s katerim je bil zanje uporabljen splošen akt Skupnosti, tako da se sklicujejo na neveljavnost tega akta (zgoraj v točki 22 navedena sodba *Unión de Pequeños Agricultores* proti Svetu, točka 42).

- 42 Vendar, kot je presodilo Sodišče, posameznik pred sodiščem Skupnosti ne more sprožiti ničnostne tožbe zoper splošni akt, kakršen je uredba, ki ga ne individualizira na podoben način, kot naslovnika odločbe, niti če je mogoče dokazati, potem ko to sodišče preuči konkretna nacionalna postopkovna pravila, da ta posamezniku ne dopuščajo vložitev tožbe, s katero bi lahko izpodbijal veljavnost izpodbijanega akta Skupnosti. V takem sistemu pravnih sredstev bi moralo namreč sodišče Skupnosti v vsakem konkretnem primeru preučiti in razložiti nacionalno procesno pravo, kar bi presegalo njegove pristojnosti v okviru nadzora zakonitosti aktov Skupnosti (zgoraj v točki 22 navedena sodba Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točki 37 in 43, in zgoraj v točki 27 navedena sodba Komisija proti Jégo-Quéré, točka 33).
- 43 Zato ničnostna tožba pred sodiščem Skupnosti ne more biti nikakor dopustna, tudi če bi se izkazalo, da nacionalna postopkovna pravila posamezniku ne dopuščajo izpodbijanja veljavnosti izpodbijanega akta Skupnosti, ne da bi ta akt najprej kršil (zgoraj v točki 27 navedena sodba Komisija proti Jégo-Quéré, točka 34).
- 44 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da zgolj dejstvo, da se izpodbijana uredba uporablja neposredno, brez intervencije nacionalnih organov, samo po sebi še ne pomeni, da lahko gospodarski subjekt, ki ga ta uredba neposredno zadeva, njeno veljavnost izpodbija šele, ko to uredbo prekrši. Izključiti ni mogoče namreč niti, da lahko daje nacionalni pravni sistem posamezniku, ki ga splošni zakonodajni akt nacionalnega prava neposredno zadeva, vendar ga ne more neposredno izpodbijati pred sodišči, na voljo možnost, da pri nacionalnih organih predlaga ukrep, povezan s tem aktom, ki ga je mogoče izpodbijati pred nacionalnim sodiščem, in tako posamezniku omogoča, da zadevni akt izpodbija posredno. Prav tako je mogoče, da lahko daje nacionalni pravni sistem gospodarskemu subjektu, ki ga izpodbijana uredba neposredno zadeva, na voljo možnost, da pri nacionalnih organih predlaga akt, povezan s to uredbo, ki ga je mogoče izpodbijati pred

nacionalnim sodiščem, in tako gospodarskemu subjektu omogoča, da zadevno uredbo izpodbija posredno (v zvezi s tem glej zgoraj v točki 27 navedeno sodbo Komisija proti Jégo-Quéré, točka 35, in zgoraj v točki 18 naveden sklep z dne 8. julija 2004 Eridania in drugi proti Komisiji, točka 41).

45 V obravnavanem primeru je taka razlaga podkrepljena z dejstvom, da so zadevni proizvajalci sladkorja veljavnost določitve izpeljanih intervencijskih cen za beli sladkor za vsa območja v Italiji, ki so bile predpisane z uredbama, podobnima izpodbijani uredbi, za tržni leti 1996/1997 in 1997/1998, izpodbijali pred pristojnimi italijanskimi sodišči, ki so bila zato primorana Sodišču predložiti vprašanji za predhodno odločanje, na podlagi katerih sta bili izrečeni sodbi Sodišča z dne 6. julija 2000 v zadevi Eridania (C-289/97, Recueil, str. I-5409) in z dne 12. marca 2002 v zadevi Eridania (C-160/98, Recueil, str. I-2533).

46 Kot trdi Komisija in priznavajo tudi same tožeče stranke, so slednje poleg tega veljavnost določitve izpeljane intervencijske cene za beli sladkor v Italiji za tržno leto 2003/2004, ki je bila predpisana z Uredbo št. 1158/2003, izpodbijale v okviru sodnega postopka, ki so ga sprožile pred Tribunale amministrativo regionale del Lazio. Dejstvo, da v okviru tega postopka „doslej“ ni bil predložen še noben predlog za sprejetje predhodne odločbe, še ne dokazuje zatrtjevanega neobstoja kakršnega koli sodnega varstva tožečih strank. Torej ni nobene podlage za zavzetje stališča, da bi bile v obravnavanem primeru tožeče stranke, ker pred sodiščem Skupnosti ne morejo sprožiti tožbe za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, prikrajšane za učinkovito sodno varstvo.

47 Čeprav je treba pogoj, da lahko fizična ali pravna oseba tožbo zoper uredbo sproži le, če jo ta zadeva ne le neposredno, ampak tudi posamično, razlagati z vidika načela učinkovitega sodnega varstva, ob upoštevanju različnih okoliščin, ki lahko tožečo stranko individualizirajo (v zvezi s tem glej sodbe Sodišča z dne 2. februarja 1988 v združenih zadevah Van der Kooy in drugi proti Komisiji, 67/85, 68/85 in 70/85, Recueil, str. 219, točki 14 in 15; z dne 16. maja 1991 v zadevi Extramet Industrie proti Svetu, C-358/89, Recueil, str. I-2501, točke od 13 do 17, in z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorniu proti Svetu, C-309/89, Recueil, str. I-1853, točke od 19 do 22), pa

taka razlaga ne more privedi do odstopanja od zadevnega pogoja, ki ga izrecno določa Pogodba, ne da bi bile s tem presežene pristojnosti, ki jih ta pogodba dodeljuje sodišču Skupnosti, saj lahko zdaj veljavni sistem spremenijo države članice na podlagi člena 48 EU (zgoraj v točki 22 navedena sodba Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točki 44 in 45, in zgoraj v točki 27 navedena sodba Komisija proti Jégo-Quéré, točka 36). V teh okoliščinah tožeče stranke ne morejo utemeljeno trditi, da ima nadomestitev četrtega odstavka člena 230 ES s členom III-365(4) Pogodbe o Ustavi za Evropo „samo deklarativen“ značaj, saj ta pogodba, preden začne veljati, ne more biti povod za spremembo trenutno veljavnega sistema (sklep Sodišča prve stopnje z dne 16. februarja 2005 v zadevi Fost Plus proti Komisiji, T-142/03, ZOdl., II-589, točka 81).

48 Iz vsega navedenega sledi, da ni mogoče trditi, da izpodbijana uredba tožeče stranke posamično zadeva v smislu ustaljene sodne prakse Sodišča in Sodišča prve stopnje.

49 Zato je treba to tožbo zavreči kot nedopustno, ne da bi bilo treba odločati o predlogih za intervencijo v podporo predlogom tožene stranke, ki so jih vložila združenja Associazione nazionale bieticoltori, Consorzio nazionale bieticoltori in Associazione bieticoltori italiani.

50 Nazadnje je treba opozoriti še, da tožeče stranke Sodišču prve stopnje podredno predlagajo, naj na podlagi člena 241 ES razglasi, da je člen 2 osnovne uredbe nezakonit in da se ne uporablja.

- 51 Glede tega je dovolj opozoriti, da možnost iz člena 241 ES, na podlagi katerega se je mogoče sklicevati na neuporabo uredbe ali splošnega akta, ki predstavlja osnovo izpodbijanega izvedbenega akta, sama po sebi zadevni osebi še ne daje pravice do vložitve tožbe, saj je mogoče to pravico uveljavljati samo posredno. Če pravica do vložitve tožbe o glavni stvari ni izkazana, se ni mogoče sklicevati na člen 241 ES (glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 1999 v zadevi Area Cova in drugi proti Svetu, T-194/95, Recueil, str. II-2271, točka 78 in navedena sodna praksa, ter zgoraj v točki 18 naveden sklep Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 Eridania in drugi proti Komisiji, točka 48).
- 52 V obravnavanem primeru so predlogi za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe nedopustni, zato je tudi zgoraj navedeni ugovor nedopusten, saj se tožeče stranke nanj sklicujejo v podporo tem predlogom (zgoraj v točki 18 naveden sklep z dne 8. julija 2004 Eridania in drugi proti Komisiji, točka 49).
- 53 Glede na navedeno je treba tožbo v celoti zavreči kot nedopustno.

Stroški

- 54 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspehi stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeče stranke s svojimi predlogi niso uspele in je Komisija svoje stroške priglasila, tožeče stranke nosijo svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.
- 55 V skladu s členom 87(4) Poslovnika Svet nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

sklenilo:

- 1. Tožba se zavrže kot nedopustna.**
- 2. O predlogih za intervencijo, ki so jih vložila združenja Associazione nazionale bieticoltori, Consorzio nazionale bieticoltori in Associazione bieticoltori italiani, ni treba odločiti.**
- 3. Tožeče stranke nosijo svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.**
- 4. Svet nosi svoje stroške.**

V Luxembourg, 28. junija 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

M. Vilaras

